Nr. 1. Sibiiu, Sâmbătă 1/13 Ianuarie 1883. *Anul XXXI*

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecesane Sibiiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sûnt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rêndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumerațiune nouă
la
„Telegraful Român“.

care apare de **trei** ori pe sĕptĕmână, deschidem pe anul următoriu, al anului 1883, cu prețul cel mai moderat.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime sĕ fie scrise bine, ca sĕ se poată cetì.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșesce cu ultima Decemvre 1882, a'și înnoì din vreme abonamentul, pentru ca sĕ nu fie espeditura silită a sista, sau a întârdia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Campaniile viitoare.

Eată-ne întrând într'un an nou. Am voì sĕ ḑicem cu bucurie, dar lasăne inima se rostim cuvinte atât de dorite?

Amărăciunile anului trecut care ne au stors țipete de durere sûnt prea proaspete, ca se nu revoalte internul nostru chiar și dacă ne-am permite numai a cugeta la ceea ce doresce omul mai mult în viață, la bucurie.

Nouĕ românilor din Ungaria și Transilvania nu ne este dat încă sĕ ne bucurăm.

Am scuturat jugul cel mai greu și mai rușinos și încă într'un chip onorific la 1848—1849; ne-am introdus între naționalitățile cele vii din monarchie la 1861 și 1863, dar am fost bătuți, s'o mărturisim în parte și din lipsa noastră de prevedere și energie, la 1865 și mai încoace. Va se ḑică, la scopul sau la ținta spre care ne-am fost pornit n'am ajuns. Dar oare sĕ ne oprim la mijloc de drum și se nu mai mergem înainte?

Aceasta nu o vrea nimenea dintre românii câți sûnt români și nu pot s'o voiască până când vor ca se fie, sĕ remână români.

Conferența romană din primăvara anului 1881 a dovedit că noi vrem: înainte, și că vrem, nu divisați, după cum din nefericire am fost vre-o câți-va ani, ci solidari, unul pentru toți și toți pentru fiecare, sĕ mergem înainte. Așa e bine, așa e frumos a ḑis și regele-proroc, de mult, foarte de mult. Numai aceasta asigură unui popor esistență ve cuitoare.

De atunci, ca și până atunci, românii, nu putem ḑice, s'au luptat. Frumoasă luptă s'au luptat românii. Națiuni streine în apropiare și în depărtare au luat act și încă act favorabil despre lupta, despre luptele noastre. Însĕ luptele aceste sûnt numai o defensivă. Ne apărăm numai posițiunea în care ne aflăm, pe când noi avem lipsă de a înainta în ocupare de teren, dacă vrem ca truda noastră sĕ fie roditoare.

Rodul adevĕrat al luptelor noastre însĕ, va se ḑică ținta cătră care nisuim e ca sĕ fim aceea ce trebue se fie un popor cu toate atributele unui popor viu, care nu numai se simtă că este, dar sĕ'și valoreze în tot chipul esistența sa.

Ajungerea la ținta aceasta nu e tocmai ușoară. Dar de câte greutăți n'au dat românii și câte n'au învins, de și, în casurile cele mai multe, românii au învins greutăți nu în folosul lor.

Au nu eram noi tacsați de oameni lași atunci când alții se mândreau cu vitejiile câștigate prin sângele nostru?

Le amintim aceste așa numai în treacăt, ca sĕ ne aducem aminte că dacă avem sĕ învingem greutăți spre a ajunge la țintă, dispunem și de materialul cu care se înving greutățile.

Acei cari între împregiurările actuale au sciut și au putut da mandate delegaților pentru măreața adunare din 1881, în numĕr de 153 delegați, numai o conducere bună sĕ aibă și nu putem despera din capul locului de resultat.

Audaces fortuna juvat. Și dacă audacia e sprijinită de drept și de moralitate, care amêndoue sûnt pe partea noastră, n'avem sĕ lăsăm ca îndoielile se pĕtrundă inimile noastre.

Dacă e vorba sĕ ne provocăm și la esemple ne provocăm la cel mai recent din comitatul Caraș-Severinului, care e încă în momoria tuturor cetitorilor.

Care este mijlocul cu care isbutesc adese-ori adversarii nostri în afacerile constituționale ale țerei? Îndrăsneala lor orbișe. Inteligența noastră, cu a cărei numĕr ne fălim, nu ḑicem că sĕ se folosească de aceeași îndrăsneală oarbă, dar nu putem admite ca ea și prin ea poporul nostru se fie prea concesiv, ca sĕ nu ḑicem mai mult. Îndrăsnelei necumpătate românii sĕ opună tăria dreptului și moralității, însĕ cu perseverență și statornicie, pas de pas, în toate afacerile constituționale și nedreptatea va trebui sĕ se înfrângă de stânca cea sigură și neclătită.

În chipul acesta sĕ căutăm se esploatăm materialul cel prețios de care dispunem, și de folos vom fi asigurați, dacă nu la moment și în mesură deplină, dar în timpul cel mai de aproape și cel puțin treptat.

Anul preste a cărui prag avem se trecem astăḑi va avè chemarea unei reînnoiri intinse în ceea ce privesce administrațiunea politică, în comune și în municipii, de jos până sus. La înnoirea aceasta avem se luăm parte. Causa e de prisos a o spune când e cunoscut că representanțele mici și mari, funcționarii inferiori și superiori ai administrațiunei au a se alege în toată țeara.

Comunele, municipiile din toată intinderea locuită de români nu mai sûnt a se lăsa pradă pe sufletul acelor ce dacă ar putè ne ar soarbe într'o lingură de apă.

Eată dar una din campaniile ce ne așteaptă în anul în care trăim. Și noi care scim sĕ dăm pept cu moartea pe câmpurile de bătaie, se fim pregătiți, ca tot așa de vitejesce sĕ ne purtăm pe câmpul constituțional.

Știm noi și încă foarte bine ca obstracole ni se opun, ni se vor opune și la luptele aceste constituționale. Obstacolele însĕ n'au fost nici odată un titlu de ajuns de a se da cineva în lături din calea luptei.

Pregătire, organisare trebue la asemenea lupte și din vreme. De acea noi deja cu începerea anului aducem aminte acelor ce se cuvine, sĕ se pregătească ca oară deciḑĕtoare sĕ nu i suprindă.

Victoria? ca la ori ce luptă nu se poate scì înainte. La toată întêmplarea însĕ dacă nu vom ajunge altceva vom da țerei și lumei de scire ce suntem și noi ci ne și punem toate silințele permise de lege și nimenea nu va mai putea că nu numai ḑice despre noi că numai declamăm dar nu sûntem și oamenii faptelor.

Sĕ băgăm seamă că lupta aceasta este premergătoare altei campanii, care se va desfășura în anul ce urmează este premergătoare campaniei electorale.

Despre aceasta din urmă vom vorbì când va sosì timpul.

FOIȚA.

Cristian Waldo
sau
CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

I.

Era doară un sfert de oară, de când bătea și suna clopoțelul la poarta din afară a castelului gotic, numit Stollberg; însĕ vêntul sufla așa de tare, și bĕtrânul Stenson era așa de surd.... el era bine servit de nepotul sĕu, care avea urechi mai bune; dar nepotul acesta, bălaiul și colosalul Ulfilas, credea în duchuri necurate și nu îndrăznea a deschide. Dl Stenson, (administratorul bĕtrân al baronului de Waldemora) om slăbănog și de caracter melancolic, locuia într'unul din paviloanele vechiului castel ruinat și pustiit, ce-l avea sĕ-l păzească și sĕ-l locuiască. Lui i-se părea ca și când ar bate cineva la poarta din afară, însĕ Ulfilas îl asigura că coboldii și strigoii din lac nu fac nici-când altfel. Stenson continua de a cetì în vechia sa biblie și sĕ culcă puțin după aceasta. Aceia, cari bătea la poartă își perdură răbdarea așa, încât sparseră lăcatul și intrară în curte; dând acolo de un coridor strimt în parter, ei se instalară împreună cu măgarul lor într'o sală, numită odaia ursoaicei; așa numită, pentrucă animalul acesta coronat se afla cioplit în piatră în insigniele armariale deasupra ferestei.

Ușa acestei odăi era de obiceiu închisă; astăḑi însĕ nu; împregiurare particulară, despre care oaspeții nostri nu-și băteau capul. Noii oaspeți din Stollberg erau două pe soane cam ciudate. Unul, acoperit cu piei de oaie, semâna cu figurile acele informe ce servesc drept ciuhe în protiva paserilor prin grădini și pe câmpuri; celalalt, mai mare și îmbrăcat mai bine, sĕmăna cu un brigand italian voios.

Măgarul era frumos, puternic, încărcat ca un bou și așa dedat la aventurile călĕtoriei, de nu făcea nici o dificultate suind vre-o câte-va trepte și nu arăta nici o mirare aflându-se pe podile de brad in loc pe așternutul unui grajd. Și totuși el era bolnav, sĕrmanul măgar, și aceasta era neliniscea celui mai mare din călĕtorii ce-l conduceau.

— Puffo, ḑise el, punêndu-și felinarul pe o masă mare, ce ocupa mijlocul odaiei ursoaicei, Jean e întronat. Veḑi cum tușesce, de-i mai creapă peptul.

— Ei da, și eu, respunse Puffo adecă, în aceeași limbă, de care s'a servit companionul sĕu, creḑi Dta, stăpâne, că eu mĕ aflu bine și vesel, de când mĕ porți prin țeara aceasta a dracului?

— Și mie-'mi este frig și sûnt ostenit, replică acela, pe care Puffo îl numia stăpân; dară de ce sĕ ne tânguim?

Eată-ne aici, și acuma este vorba, sĕ vedem ca sĕ nu murim de frig. Veḑi aceasta e odaia ursoaicei, de care ni s'a spus?

— Cum sĕ o recunosc?

— La cartele ei de geografie și la treptele, cari nu duc nicăiri. Nu ni s'a spus așa acolo la moșie?

— Eu nu știu nimic, rĕspunse Puffo, eu nu pricep limba lor păsĕrească.

Vorbind așa, Puffo luà felinarul, îl ridicà deasupra capului, și ḑise supĕrat:

— Ei, cunosc eu geografia?

Stăpânul ridicà ochii și ḑise:

— Așa este. Eată cartele, și aici, ḑise el suind repede treptele de lemn și ridicând carta Svediei ce i se presentà înaintea ochilor, eată locul cel închis cu zid. Bine, Puffo, n'avem sĕ desperăm. Odaia este bine închisă și noi o sĕ dormim aici ca doi principi.

— Ei, eu nu vĕd; a, totuși iată un patidară nu vĕd nici saltea nici haine de pat, și totuși ni s'a vorbit de două paturi bune!

— Sybarite! ție-ți trebue pretutindenea paturi!... ei, veḑi mai bine, sûnt lemne în sobă și fă foc.

— Lemne? nu sûnt, dară sûnt cărbuni.

— Cu atâta mai bine. Fă foc băiete, fă foc! Eu, am sĕ mĕ îngrijesc de bietul Jean.

Apoi luând un petec de covor, ce era înaintea

www.digibuc.ro

Revista politică.

Sibiiu, în 31 Decemvre 1882.

Cea dintâiu şedinţă a casei deputaţilor Ungariei după sĕrbători s'a ţinut în 10 Ianuarie n. Înainte de a trece la ordinea ḑilei, Mocsary întreabă pe ministrul president şi de comunicaţiuni, ce m suri au luat faţă cu catastrofa dela Rab, care este mai egală cu cea dela Seghedin. Ministrul de comunicaţiuni respunde, că periculul nu e aşa de mare precum îl descrie deputatul Mocsary şi că mĕsuri s'au luat încă de mai nainte pentru mântuirea oamenilor şi averei lor, dacă s'ar ivì vre-un pericol. Cam în acelaşi înţeles respunde şi ministrul president.

În aceeaşi şedinţă însinuă Istoczy o interpelaţiune în privinţa sinuciderei contelui Wimpffen. Interpelantul cetesce o epistolă a sinucisului cătră bar. Hirsch, publicată în „Das Deutsche Tageblatt“ din Berlin care epistolă e de cuprinsul următor:

Dle Baron! Primind dta epistola aceasta te vei codì a o desface, pentrucă te vei cam teme de cuprinsul ei. Dar sĕ nu te temi de imputări. Când m'am lăsat ca dta se mĕ prinḑi în laţ cu amabilităţile dtale, nu m'am cugetat că eşti condus de intenţiuni rele şi condamnabile. Aproape pe nesimţite ai condus slăbiciunea caracterului meu pe clina peḑişe.... patria mea m'ar judeca mai domol, dacă ar sci, cât de prudent ai fost dta în procederea dtale. M'ai amăgit şi mai prins cu banii dtale ca pe Davoud şi Mahmut Nebedim paşa, pe contele Beust, Zichy, ca pe Schwegel etc., făcêndu-ne înşelători de patrie, spre a adauge la milioanele, care le-ai luat dta dela posesorii de sorţi turcesci, milioane noue câştigate în Turcia. Ceea ce am făcut eu va descoperì moartea mea prin care voiu sĕ espiez. Împregiurarea singură că ambasadorul austro unguresc a ridicat mâna asuprăşi si a lăsat în urma sa o epistolă adresată bar. Hirsch va fi de ajuns, a abate opiniunea publică pe cărarea cea adevĕrată. Puneţi toată silinţa prin jertfe noue, ca ḑiarele din Viena şi Paris sĕ lucre în interesul dtale. Moartea mea va pălì aurul dtale aici în Paris, ca şi în Viena. În Berlin şi aşa nici odată n'ai avut consoţi, Berlinul însĕ astăḑi e capitala continentului şi centrul politicei orientale din Europa centrală. Până de curênd Berlinul, în ceea ce privesce politica orientală s'a încredut în noi, pentrucă nu sciea că ambasadele austro-unguresci din Constantinopole şi Paris nu sûnt altă decât agenturile bar. Hirsch şi era aproape sĕ'ţi succeadă a încheia faimosul negoţ de transacţiune cu Bleichröder. Acum va îngrijì Radovitz, pe cât îl cunosc, ca Germania sĕ proceadă independentă în Constantinopole şi sĕ ia poziţiune hotărită mai cu samă în cestiunea căilor ferate contra pretensiunilor — cum scii dta însuţi mai mult decât esorbitante. — În oara din urmă am trimis contelui Kálnoky un raport general în afacerea aceasta pe care noi tot deauna am considerat-o de a dtale, deşi era a noastră. Dacă a'şi fi un comerciant mare vienez a'şi fi pârât de mult în public diplomaţia austro ungurească, pentru că de doisprăḑece ani încoace sufere a fi influinţată în favorul dtale, cu toate că dta esci unicul care zădărnicesce juncţiunea căilor noastre ferate cu cele turcesci. De ar dispune moartea mea pe Germania mai împăcabilă faţă cu sêrmana mea patrie. În Berlin sûnt în drept a fi serios mănioşi pe noi, de oare ce noi aveam intenţiunea de a abusa în Constantinopole de încrederea şi influenţa Germaniei în favorul dtale. Eu mor ca sĕ satisfac consciinţei mele, şi ambasadorul Austro Ungariei se va omorì în stradă publică, pentru ca se mărturisească vina sa inaintea lumei întregi. Dumniata ai fost tot deauna străin de ceea ce demândă onoarea şi pretinde consciinţa, poate fiindcă dta comentezi Talmudul ca un Tartuffe. Nemesa însĕ va ajunge şi pe cel mai lipsit de principii principe modern de bani. Nu va trece mult şi nu se va alege nimic de cele două sute de milioane, stoarse de dta din afacerea căilor ferate turcesci, care sûnt ale dtale, şi dta 'ţi vei afla judecătornl ca amicul şi soţul dtale Bontoux.“

Istoczy observă că bar. Hirsch are multe bunuri în Ungaria. Interpelaţiunea se transpune presidentului consiliului de ministri.

Nu se scie dacă epistola este autentică sau apocrifă. „Das Deutsche Tageblat“ însĕ a publicat-o cu risicul de a fi mai târḑiu desminţită.

În comisiunea bugetară a parlamentului Germaniei ministrul de resboiu Kamecke a :declarat că scirile despre înmulţirea artileriei nu sûnt întemeiate. Oare care sensaţiune a produs, cu toată declaraţiunea pacinică a ministrului german de resboiu, trimiterea a doi oficieri din statul major general la Königsberg şi la Thorn.

De altă parte Rusia întăresce cordoanele la graniţele Germaniei şi Austro-Ungariei sub cuvênt că vrea se suprime negoţul de contra bandă. Rusia însĕ nu se mulţămesce cu atâta. Dela Brody se telegrafează că funcţionarii dela căile ferate, cari sûnt sudiţi germani sau austro-ungari, se vor strămuta în internul Rusiei.

În Italia agitaţiunea pentru Oberdank se continuă.

Şovinismul maghiar.

„Pe om îl judeci mai bine din faptele sale“. Caracterul curat maghiar a stat lung timp în bun renume. Pe lângă unele părţi umbroase el întrunea însuşiri caracteristice, cari îl înfrumseţau. Istoria ni le-a conservat şi pe unele şi pe altele, şi nu în disfavorul maghiarilor.

Caracterul odată format cu anevoe se strămută. Aşa e la indivizi, tot aşa şi la corporaţiuni întregi. Caracterul individului se slăbesce prin influinţări rele, caracterul naţional prin preponderanţa elementelor eterogene, cari fac pretensiunea al posede. La dejudecarea unui caracter sûnt normative. Cine s'ar pune sĕ judece aḑi caracterul maghiar după faptele comise sub firmă maghiară, iar denega de sigur ori-ce însuşire înfrumseţătoare. Făptuitorii nu sûnt caractere maghiare, ci streini, cari din oportunitate susţin a fi maghiari. Îndată ce te uiţi mai de aproape la decursul lucrurilor din Ungaria, te convingi că acele sûnt fabricate streine, edate sub firmă maghiară.

Nici o naţiune nu numĕră în sinul sĕu atâţia renegaţi ca cea maghiară. Dar nici într'o naţiune n'au ajuns renegaţii la atâta putere şi consideraţiune, ca în cea maghiară. Nici o naţiune nu e, care sĕ nu-şi aibă contingentul sĕu de renegaţi. În sinul tuturor naţionalităţilor se află parasiţi de aceştia. Nu e unica naţiune maghiară, care nutresce astfel de burueni. E unică naţiunea maghiară însĕ după modul, cum se foloseşce de astfel de oameni.

Rolul renegaţilor la alte naţiuni e redus şi foarte despreţuit. Ei sûnt de regulă instrumente, de care te foloseşti atâta, cât îţi convine şi 'ţi cere interesul. Aşa se şi cuvine. Din pricina aceasta nu va condamna nimenea pe o naţiune. Nici o îndatorire nu deobligă pe o naţiune a se purta altfel cu renegaţii sei.

Singură naţiunea maghiară se deosebesce, în punctul acesta de celelalte naţiuni. În sinul, acesteia renegaţii joacă primul rol, ei dau tonul, ei iau iniţiativa la toate întreprinderile, ei sûnt sfătuitorii şi judecătorii, ei represintă opiniunea publică, ei sûnt totul.

Renegaţii au ajuns la noi a ţinea frênele în mână, ei sûnt sufletul şovinismului. În mâna lor e presa, justiţia şi administraţia ei dispun de puterea statului. Urmările acestei maniere nici că lipsesc a se manifesta. Opiniunea publică se falsifică, dreptul se oprimă în cele mai multe casuri, se iau direcţiuni unilaterale în administraţie şi se fac abusuri cu puterea statului.

Virtutea la noi a venit de rîs, căci renegatul fuge de ea, înteresul public e numai mijlocul, care duce la scop, care este interesul privat. Patriotismul e vorbă goală, căci e desbrăcat de recerinţele esenţiale, eară patria e o mamă mĕsteră, care ridică anume pretensiuni, pe cari fii ei nu le pot împlinì.

Nici sciinţa chiar n'a remas scutită de influinţa renegaţilor. Cestiuni scientifice importante se decid in mod arbitrar. Una spun isvoarele, la cari se provoacă scriitorii pretinşi scientifici, şi altele sûnt consecuinţele,

Renegatul nu are nimic sânt, el e părtinitorul a tot ce e estravagant.

Între împregiurările de faţă cea mai estravagantă e ideea politică a lui Ludovic Kossuth şi ea are pe partea sa pe renegaţii şi şoviniştii. Comentarele foilor maghiare referitoare la jubileul de 600 ani a casei habsburgice nu ne lasă la îndoială în privinţa aceasta. Ele pretind, că libertatea caracterului naţional maghiar, şi, ce e mai mult, că libertatea patriotismului se poate manifesta numai într'o direcţiune contrară dinastiei habsburgice.

„Pesti Naplo“ nu se sfiesce a striga în lumea mare, că e o obrăsnicie a susţinè că raportul intim cu dinastia habsburgică dă cea mai bună garanţă pentru esistenţa naţională.

Oare n'ar fi timpul sĕ-şi vină în ori maghiarii şi sĕ mai lapede din neghina, care stă sĕ copleşască şi puţinul grâu curat, pe care il mai au?!

Corespondenţe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Sălciva de jos 28 Decemvre 1882. (Estras). Învĕţătorii din tractul Lupşei au ţinut prima adunare pentru a se constitui în Subreuniune conform statutelor sale la 28 Decemvre 1882 la care cu durere foarte puţini au participat.

Dl administrator tractual Ioan Danciu prin o cuvêntare acomodată împregiurărilor declară şedinţa deschisă. Se cetesce „Lista“ învĕţătorilor presenţi. După aceea punênd la ordinea ḑilei alegerea comitetului, se alege preşedinte Dl adm. ppresbiter. Ioan Danciu carele, deşi ocupat cu alte afaceri, primesce asupră-şi această sarcină şi le mulţămesce

---

sobei, stăpênul frecà măgarul aşa de strajnic, încât în puţine clipe se încălḑise şi el.

— Bine mi-s'a spus, ḑise el cătră Puffo, care făcea foc, că dincolo de gradul al 52-lea măgarii sufer de frig; însĕ n'am credut-o. Cugetam că măgarul nu este aşa delicat ca şi calul, ce trăieşte în Laponia... şi, altcum, acesta are o sănătate aşa de bună şi un caracter aşa de frumos!... Să sperăm că va face şi el ca noi, nu va murì pentru vre-o câteva ḑile. Până acuma n'a refusat slujba şi sĕrmanul animal poartă cu rĕbdare în spate, ce n'ar purta doară doi cai, fără ca sĕ-i rogi.

— Tot una! replică Puffo, îngenunchiat inaintea sobei, ce începea a mormoì şi a'şi da aparenţa unei purtări bune, trebuiai sĕ-l vinḑi in Stokholm, unde a făcut plăcere la atâţi oameni.

— Sĕ vênd pe Jean! ca sĕ'l umple in vre-un muşeu cu paie! Nici de cum. Un an de ḑile m'a slujit bine, eu îl iubesc, pe servitorul acesta credincios. Cine scie Puffo, dacă voiu putea vorbì peste un an şi de tine aşa?

— Iţi mulţămesc stăpâne Cristiano: aceasta-mi e tot una. Eu nu prea ţin la simţĕminte şi mi'aşi bate joc de măgar, numai de aş găsì ceva de mâncăre şi de beutură.

— Bine ḑici. Simţĕmântul nu împedecă apetitul, mie-mi este mai foame ca la toţi dracii. Ei bine, Puffo sĕ fim cu minte, sĕ recapitulăm. Ni s'a ḑis în castelul nou: „Aici nu este loc pentru voi. Dacă aţi veni în numele regelui, n'aţi afla un unghiu cât mâna sĕ vĕ adăpostiţi. Mergeţi la moşie. La moşie ni s'a spus tot aceasta însĕ ni s'a dat un felinar, ni s'a arătat o cale bătută peste gheaţa lacului, ni s'a dat sfatul a merge la castelul vechiu. Calea nu era frumoasă, o conced, prin omĕt, însĕ nu este lungă. O cale cam de ḑece minute. Tu totuşi trebue sĕ mai faci calea peste lac înc'o dată, dacă vreai sĕ cini.

— Dar de ne va trimite dela moşie înderĕpt, precum ne a trimis dela castelul nou? Ne va ḑice doară că au prea multă lume de săturat, şi că nu rĕmâne o bucată de pâne pentru astfel de oameni cum sûntem noi.

Adevĕrat, că noi n'avem esterior prea recomandabil. De aceea mi-a şi fost frică că vom fi primiţi cu focuri de puşcă din partea dlui acesta bun, Stenson, vechiul administrator, care locuesce aici pe undeva, şi care e foarte neprietinos, precum spun oamenii, ascultă Puffo: sau dumnialui doarme bine, de am putut sparge poarta şi ajunge fără nici o pedecă până în odaia aceasta, sau face vêntul un vuiet, de nu se aude nimica. Ei bine, sĕ ne furişăm în bucătăria sa şi n'ar fi lucru curat, de n'am afla acolo ceva.

— Mulţămesc, ḑise Puffo, mai bine mĕ duc peste lac la moşie. Acolo sûnt oameni deşi ocupaţi totusi mai pretinoşi, pe când bĕtrânul Stenson e mănios şi turbat, precum se pare.

— Fă cum sci, frate Puffo, dară dute! Adă dacă e cu putinţă, ceva, ca sĕ ne încălḑim stomachul; însĕ ascultă soţule sublim, ascultă bine, odată pentru totdeauna...

Ce-i? ḑise Puffo, gata de eşire, stringêndu-şi baierile, ce i ţineau peile de oaie pe trup.

— Înainte de toate, replică Cristiano, îmi vei lăsa timp sĕ aprind o luminare din candelabrul acesta, până ce duci felinarul.

— Ei, da cum sĕ-l ajungem? Eu nu vĕd nici o scară în blăstămata-ţi odaie a ursoaicei!

— Pune-te aici, sĕ me suia pe umerii tĕi. Tare eşti?

— Vino! Dta nu eşti prea greu!

— Veḑi soţule, ḑise stăpânul, stând cu amêndouĕ picioarele pe umerii largi a lui Puffo, ţinêndu se cu mâna de candelabru şi cercând cu ceealaltă a scoate o luminare, fără ca sĕ-i cadă paianginii plini de colb în ochi; eu nu prea am onorul a te cunoasce. Noi abia de trei luni de ḑile călĕtorim împreună şi cu escepţia unei aplecări prea mari spre cârcimă, nu cred că eşti băiat rĕu; însĕ, se poate că tu eşti un calic, şi nu m'aşi mănia a-ţi ḑice...

— Ei, ḑi dară! replică Puffo, scuturându-se niţel, grăbeştete mai bine acolo sus, în loc de a-mi face morală! Dta nu eşti aşa uşor precum am credut!

— Am isprăvit! rĕspunse Cristiano, sărind repede jos, căci i se părea că simte la soţul sĕu intenţia, a-l lăsa sĕ cadă; am luminarea şi-mi continuu discursul. Noi sûntem la moment doi ţigani,

www.digibuc.ro

vice-președinte Andreiu Munteanu, notar Ioan Bota, de cassar Teodor Popa membrii în comitet Stefan Bedelean și Ioan Vesa.

Dl președinte ține o prelegere foarte potrivită din „Statutul Organic“ în linii generale arătând și §-ii mai însemnați cari au de a se propune în scoalele noastre. precum și metodul propunerei. Învățătoriul Andreiu prelege din „Istoria Bisericească“ și anume când și de unde are de a se propune acest studiu.

Ca să fie o reformă în împărțirea oarelor de scoală în întreg tractul învețătoriul Teodor Popa propune să se însărcineze comitetul subreuniunei“ cu afacerea acestui „Plan“, care apoi în adunarea procsimă au de al presenta spre desbatere. Propunerea dênsului se primesce.

Tot respectivul învățător propune că acei învățători, cari nu s'au presentat la această adunare și n'au arătat nici motivul, din care nu s'au presentat, să se pedepsească cu câte 2 fl. v. a. Propunerea se primesce Durere că noi învățătorii așteptăm să ne silească cu forța a participa la aceste adunări, cari sûnt înființate cu scop de a ne lumina și amplifica cunoscințele pe această cale spinoasă dar și frumoasă.

Varietăți.

* (Dar.) Majestatea Sa s'a îndurat prea grațios a dărui 50 fl. pentru a se acuira organe în biserica rom. cat. din Zagon.

*(Postal.) Din 16 a lunei curente va comunica între Sibiiu și Turnu-roșu de 6 ori pe săptămână căruța postei acomodată pentru transportul de persoane.

Aceasta se va combina cu posta de aceeași calitate, ce va comunica de trei ori pe săptămână între Rîmnic - Vâlcea și Turnu - rosu și vice - versa.

Cursul acesta de nou introdus, care e acomodat pentru transportul de persoane, să începcie la mergere cu cursul ce pleacă Marți, Joi și Sâmbătă la 10 oare din Turnu - roșu spre Rîmnic - Vâlcea, ear la venire cu cursul ce pleacă Luni, Mercuri și Vineri la 5 oare și 30 m. din Rîmnic - Vâlcea spre Turnu-roșu.

Cursul e următor:

Lunea, Mercurea și Vinerea:

Plecarea: Din Sibiiu la 9 oare a. m.
Ajungerea: În Boiță-Tălmaci la 11 oare a. m.
Plecarea: Din Boița-Tălmaci la 11 oare 15 m.
Ajungerea: La Turnu roșu la 12 oare 45 m la ameadi.
Plecarea: Din Turnu-roșu la 6 oare d. p.
Ajungerea: La Boița-Tălmaci seara la 7 oare 30 m.
Plecarea: Din Boița-Tălmaci seara la 7 oare 45 m.
Ajungerea; La Sibiiu seara la 9 oare 45 m.

Marța, Joia și Sâmbăta:

Plecarea: Din Sibiiu la 6 oare dim.
Ajungerea: În Boița-Tălmaci la 8 oare dim.
Plecarea: Din Boița-Tălmaci la 8 oare 15 m. dim.
Ajungerea: În Turnu-roșu la 9 oare 45 m. dim.
Plecarea: Din Turnu-Roșu la 11 oare dim.
Ajungerea: Din Boița-Tălmaci la 12 oare 45 m. la p.
Ajungerea: În Sibiiu la 2 oare 45 m. d. a.

Spesele de călătorie se compută cu 6 cruceri de chilometru. Îndepărtarea din Sibiiu până în Boiță-Tălmaci e de 19 chilometri ear din Boița-Tălmaci până la Turnu-roșu de 13 chilometri.

* (Himen.) Dl Vasilie Remu Damian prof. gimn. în Brad, serbează în 1/13 Ianuarie cununia cu domnișoara Aurelie Lucreția Cepesiu în Fagărași.

* (Mulțămită publică.) Societatea de lectură „Andreiu Șaguna“ a elevilor institutului teologic pedagogic de aici, aduce mulțămită tuturor acelora, cari, cu ocasiunea ședinței publice, ținută în amintirea marelui archipăstor Andreiu bar. Șaguna, în 29 Noemvre a. c. prin concursul lor au contribuit la reeșirea acelei festivități, și în special acelora, cari prin oferte marinimoase au sporit averea societății, anumit:

P. S. P. epp. I. Mețianu 5 fl., Il. S. N. Popea 5 fl., Il S. I. Belesiu 2 fl., Gr. Maier. 1 fl., I. Hanea 2 fl., I, Bobeș 1 fl., I. Simtion 1 fl., R. Bălaș 1 fl., E. Brote 2 fl., Dr. A. Brote 2 fl., N. N. 1 fl., O. Rusu 1 fl., S. Popoviciu 1 fl., Vis. Roman 3 fl., I. Bădilă 2 fl., A. Trombițaș 2 fl, Al Lebu 3 fl., I. Vasile 1 fl., N. Apolzan 1. fl., I. Voicu 1 fl, Dr. D. P. Barcu 2 fl., N. Hențu 1 fl., Dra M. Roșca 1. fl., Dna Roșca 1 fl., Dna E. Horvat 1 fl., I. Petchescu 3 fl., I. Rebeca 5 fl. Dr. Il. Pușcariu 2 fl., Dr. I. Crișan 2 fl, L. Barcianu 2 fl., I. Duma 5 fl., S. Opriș 1 fl., M. Lazar 2 fl., Nicolae Cristea 2 fl., Dr. Niculae Maier 3 florini, Ioan Popa-Necșa 1 florin, Doamna I. Răcuciu 1 florin D. Cunțan 2 fl., F. Keil 5 fl., I. Gârbacea 1 fl., Dna Petric 1 fl., P. Cosma 2 fl., Ia. Bologa 1 fl., Eft. Munteanu 1 fl., Z. Boiu 1 fl., C. Zidu 1. fl., N. N. 1 fl. 10 cr., Dr. I. Moga 3 fl., A. Trifan 2 fl., N. Frateș 3 fl., D. Comșa 2 fl., M. Popa 60 cr., I. Măcelariu 5 fl., N Ladai 1 fl., P. Simtion 1 fl., A. Imbăruș 50 cr., V. Preda 1 fl., I. Stroe 1 fl., R. Harșanu 1 fl., C. Stejar 1 fl., P. de Dunca 1 fl., Gr. Mateiu 5 fl., C. Tobias 1 fl., C. Codru 1 fl., Dr. I. Borcia 2 fl., V. Bologa 1 fl., I. Danciu 1 fl., I. Maximilian 2 fl. — Suma 125 fl. 20 cr.

Pe lângă acestea au dăruit pentru biblioteca societății: DD. G. G. Meitani (Bucuresci) „Studie asupra constituțiunei Românilor“, fasc. V. VI. VII.; S. Popescu „*Πνεῦμα* în Nicaeno-Constantinopolitanum“ și „Desvoltarea primatului Papal“ în câte 2 esemplare; P. Petroviciu: „Compendiu de pedagogie“ și „Iubirea față de copii“ de Dr. L. Petroviciu.

Sibiiu 20 Decemvre 1882.

Comitetul.

* („*Pactul social*“) diar politic sciintific, literar și comercial, care va apare în toate dilele de lucru își va începe dela 1 Ianuarie 1883 activitatea în Iași, în tipografia națională, strada Vasile Alecsandri Nr. 6. Abonamentul anual de 60 lei pentru străinătate. — În programa diarului figurează la locul prim revisiunea sau, după cum se dice în România, revisuirea constituț unei; încoronarea regilor în Iași, tot acolo să se întrunească și camerile de revisiune: precisarea posițiunei bisericei față cu patriarchia din Constantinopole înființarea consiliului de stat, independența și inomovibilitatea magistraturei, reformarea legei electorale etc.

* (Timpul). Geros, dar frumos. La toată întêmplarea noi avem să ne gratulăm că sûntem mai fericiți decât cei din apropierea riurilor mari din Ungaria și din alte părți. De unde atâta ploaie? se întreabă lumea. Meteorologii cercetează după cause. În 8 Ianuarie n. înginerul Riedel a disertat asupra temei acesteia în clubul scientific din Viena și a susținut, că causele acestui fenome sûnt: cosmice, telurice și culturale. Între cele cosmice, numeră petele în soare în a căror *maximum* ne aflăm acum. Între cele telurice numeră nisce abnormități în curenturi de aer. Între culturale raritul pădurilor.

* (Concurs pe tru schița statuei lui George Lazăr.) C[illegible]n în „Românul“: Comitetul instituit pentru ridicarea statuei lui George Lazăr, a decis în ședința ținută Marți la 26 Octomvre curinte supt președința d-lui ministru al istrucțiunei publice și al cultelor, să se pună la concurs între artiștii români schița pentru monumentul lui Lazăr mai nainte de a se comanda acest monument vre-unui artist român sau străin.

Comitetul, voind să lase d-lor concurinți toată libertatea de acțiune, se pune în vedere numai că:

George Lazăr, pe când a împlinit marea sa misiune în țeara noastră, avea vêrsta dela 34—38 ani.

Ca fisionomiă, avea tipul românesc de peste Carpați.

Ca îmbrăcăminte, purta costumul clericilor români de peste Carpați.

Ca documente mai precise însă pentru înlesnirea lucrării dlor concurenți, comitetul pune la dispositiune:

1. Descrierea vieței lui George Lazăr, publicată în volumul al doilea din analele Academiei române.

2. Dosarul tuturor notelor adunate prin secretariatul comitetului, despre fisionomia, starea morală și portul lui Lazăr, cu anecsele celor două portrete, schițate unul de d. Stăncescu, altul de dl Marinescu.*)

Pentru completarea fisionomiei morale a lui Lazăr, d nii concurenți pot simbolisa prin două basoreliefuri făcute pe piedestalul statuei sale, scene din viața lui, precum de pildă:

1. George Lazăr înaintea auditorului său,

2. Plecarea sa din țeară.

Pentru aceste două baso-reliefuri să se consulte tradițiunile contimporanilor aflați în viață, cum și alte scrieri relative la viața sa.

Mărimea schiței va trebui să fie de 50 de centimetri, afară de piediestal.

Schița poate să fie făcută în pământ, ceară, gips, etc. sau representat numai printr'un desemn cu umbră și lumină precisă.

Poate fi asemenea făcută în acuarelă sau în pictură cu uleiu.

Terminul pentru depunerea schițelor este ziua de 2 Ianuare 1883, până la 4 oare post meridiane.

Aceste schițe va fi depusă în salele esposisiuni permanente de Bele-Arte, curtea bisericei Stavropoleos Bucuresci, unde vor sta espuse trei zile(dela 3—6 Ianuarie.)

Judecata concursurilor se va face de către comitetul instituit pentru ridicarea statuei lui Lazăr la 6 Ianuarie 1883 la 2 oare post meridiane.

După judecata concursurilor schițele vor mai remânea espuse încă trei

Comitetul oferă premiu pentru cea mai bună schiță suma de lei 1[illegible].

În cas când două schițe vor presenta calități mai egale, comitetul reservă dreptul de a divide suma și de a oferi pentru schița clasată întâiu suma de lei 1000 și pentru a doua 500 lei.

Presedinte *P. S. Aurelian*

* (Rușii în Asia centrală). *Globul* din Londra cuprinde următoarele în numĕrul său din 18 Decembre.

„Rusia are în adevĕr intențiunea de a se ocupa cât se va putea mai curênd de cestiunea privitoare la comerciul cu Mervul. Ea a trimis — acum zice luni — din orașul Askabad o caravană cu mărfuri pentru o valoare de 20,000 livre sterling.

„Cât-va timp mai târziu, s'a aflat că doi oficeri ruși se găseau la Merv.

„Guvernul engles a crezut mai întâiu că scirea nu era esactă, dar evenimentele au dovedit că ea era esactă.

„După scrisorile care, au fost publicate de către „Gazeta de Moscva“, se pare că autoritățile din Askabad, dorind să facă o cartă militară a drumului care conduce de a dreptul la Merv, au încuragiat pe agintele unei case din Moscva să organiseze o caravană, pe lângă care s'au alipit duoi oficieri deghisați în negustori. Unul din acești oficieri era locotenentele Alekanoff Avaroky și cel l-alt era locotenentele Sokoloff.

„Când caravana a sosit la Merv, Tekesii au voit să o alunge, dar locotenenentele Alekanoff — care îndeplinea funcțiunile de interpret — 'i-a făcut să înțeleagă că ei ar nemulțămi prin aceasta pe

---

Puffo, doi bieți aventurieri; însă eu sûnt dedat să mĕ port ca un om de spirit, pre când tu îți faci uneori plăcerea, a te purta ca un dobitoc. Să știi dară că în ochii mei, omul dovedește prostia cea mai mare, capul cel mai sec, dacă se dedă hoț.

— Unde m'ai vezut făcênd v'ro hoție? întrebă Puffo serios.

— Dacă te-aș fi vĕzut furând în societatea mea, ți-aș fi sdrobit oasele, soțule: de aceea te avertizez odată pentru totdeauna cum cuget eu despre lucrul acesta. Chiar ți-am spus: Să cercăm a ne câștiga ceva cină, fie prin înduplecare, fie prin isteție. Acesta este dreptul nostru. Ne face să venim în paradisul acesta de zăpadă, spre a înveseli cu talentele noastre o societate numeroasă și ilustră. Ni se trimit bani de călătorie; dacă nu mai avem din banii aceștia nimic nu e vina noastră. Ni se promite o sumă frumușică din care am să-ți dau și ție, deși tu ești numai învățăcel și eu stăpân, o să fim îndestuliți firește presupunênd că nu ne vor lăsa să murim de frig și de foame. Ei, din întêmplare noi sosim noaptea, într'un moment când societatea ilustră cinează, când servitorii recomandabili au poftă de a cina, și când călătorii întârziați n'au dreptul de a voi și dênșii să cineze. Caută însă să cinăm și noi în astă seară, ca să fim în stare a împlini mâne angajamentele noastre. Dacă furăm ceva de mâncare și vr'o câteva sticle nu vătămăm cerul și nu sûntem nătărăi; însă ascunzênd tacâmuri de argint în buzunarul nostru și pânză sub șeaoa măgarului nostru noi n'am face decât prostii, de oare ce tacâmurile de argint n'au nici o valoare pentru stomach și pânza se rupe ascunzênd-o sub șea. Ai priceput Puffo? A umbla după hrană este legitim, dară nu fura, sau o sută de bețe pe spatele tale; astfel privesc eu lucrul.

— Am priceput, respunse Puffo dând din umeri, de când tot auz lucruri de aceste! Dta ești flecăros cum se cade!

Puffo se duse cu felinarul nu prea îndestulit de stapânul său, care în adevĕr avea unele motive a să îndoi de omenia sa, aflând ici-colea, în bagagiul său de artist ambulant, obiecte diverse, a căror proprietate fără veste Puffo abia o putè esplica.

Dară și Puffo la rêndul său n'a zis fără causă de Cristiano că ar flecări cel puțin. El vorbea mult ca toți oamenii înzestrați cu o vitalitate mare intelectuală și fisică.

Puffo simțea superioritatea unui spirit și unui caracter ce se ridică cu mult peste limbuța sa trivială și peste instinctele sale necioplite. El era mai mai tare la trup și pre când Cristiano, mare și subțire cu era amenința.

Livornezul îndesat și musculos, socotea mai mult la influența sau la agilitatea sa, decât la tărie trupească, care deși însemnată totuși era insuficient.

(Va urma.)

www.digibuc.ro

autoritățile rusesci, care îi va alunga nu numai din Ascabad, dar chiar și din Khiva și din Bokham.

„Această amenințare a produs efectul dorit fiind că locuitorii din Merv se duc din vechime la Khiva și Bokham de 'și vênd escedentele productelor lor și cumpără articole manufacturale. Dacă scopul Rusiei ar fi cu totul comercial, noi nu i-am invidia acest mic triumf, dar ne temem că ea are alte planuri".

* (Ceea ce poate scrie un om.) Între hârtiile lăsate de un cancelarist, care a murit acum de curênd la Berlin, în vêrstă de 74 de ani, se găsesce și următoarea statistică, scrisă de mâna sa proprie privitoare la ostenitoarea sa activitate. Acest cancelarist a scris în patru-ḑeci și opt ani fără întrerupere și numĕră în total 15,000 ḑile de lucru, cu câte 10 coale pe ḑi, ceea ce face 150,000 coale sau 600,000 fețe. Numĕrând numai 24 linii pe pagină, el a scris 14,000,000 rênduri s'au 170 milioane de silabe s'au o jumĕtate miliard de litere. Coalele întrebuințate de dênsul, puse una peste alta, s'ar ridica mai sus decât palatul statului maior din Berlin puse una lângă alta ar face o șosea de hârtie, dela Berlin la Magdeburg. Faptul cel mai interesant însĕ e că cancelaristul și-a petrecut două luni din viața sa muind condeiul în călimări; cerneala ce a întrebuințat-o în tot acest timp ar putea umplè o bute.

* (Doi ministri resturnați din causa unei comete) „Celestial Empire" din Shangai povestesce următoarele: Cometa, care se vedea foarte bine în Octomvre trecut, a fost observată mai întêiu în Peking de cătră ministrul de esterne Si-honi-tzany, tocmai în momentul, când se întorcea acasă, pe la meḑul nopții, după o întrevedere ce avuse cu împĕratul. (mpĕratul Chinesilor primesce pe ministrii sĕi de obiceiu după meḑul nopții, și de aceea felinarele nu se aprind în Peking, de cât pe la meḑul nopței, pentru că ministrii și mandarinii sĕ'și poată găsì drumul, când se duc la curte). Ministrul alerga înapoi la împĕrat și 'i spuse că pe cer se arĕtase un mesager dumneḑeesc prevĕḑĕtor de rele. Împĕratul Cuáng-su începu sĕ tremure din tot trupul și porunci sĕ 'i cheme imediat înaintea sa pe astrologii curții. Aceștia declarară îndată suveranului lor că aparitiunea cometei însemna că ḑeii nu erau de loc mulțămiți cu ministrul de culte, precum și cu cele de justiție. Câte-va oare după această declarațiune, ministrii fură nevoiți sĕ își presinte demisiunile lor.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11. Ianuarie n. 1883.

	Viena	*B-pesta*
Renta de aur ung. de 6%	118.20	118.20
Renta de aur ung. de 4%	85.15	85.35
Renta ung. de hârtie	84.45	84.75
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.75	135.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	89.40	89.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.—	109.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	94.—	93.50
Obligațiuni ung. de rescumpĕrarea pămêntului	97.50	98.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.25	95.—
Obligațiuni urbariale temeșiane		97.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.—	
Obligațiuni urbariale transilvane	95.25	95.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice		98.75
Obligațiuni ung. de rescumpĕrarea ḑecimei de vin	98 25	
Sorți unguresci cu premii	99.—	113.75
Sorți de regularea Tisei	97.75	109.80
Datorie de stat austriacă în hârtie	113.75	76 80
Datorie de stat austr. în argint	109.80	77 50
Renta de aur austriacă	67.80	95.60
Sorți de stat dela 1860	77.50	130.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	95 60	835.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	130.20	271.50
Acțiuni de credit austr.	834.—	281.50
London (pe polița de trei luni)	270.25	119.50
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina"	280.—	100.—
Argint	—.—	—.—
Galbin	5.64	5.63
Napoleon	9.51	9.48
100 marce nemțesci	58 55	58.60

Nr. 319. [337] 1—3

EDICT.

Nicolae Isdrailă de religiunea gr. or. din Slimnic cercul Sibiiului, carele de trei ani cu necredință a părăsit pre legiuita lui soție Maria n. Hania tot de acolo, fără a se scì ubicațiunea lui, se citează prin aceasta: ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict sĕ se presenteze la subsemnatul scaun protopresbiteral ca formatrimonial de I. instanță căci la din contră și în absențiе se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asuprai de soția s'a.

Sibiiu 20 Decemvre 1882.

Scaunul ppresbiteral gr. or. al tractului Sibiiului ca for matrimonial de I. instanță.

Oferte, care nu corespund acestei publicațiuni, ori cari sosesc întârḑiate, nu se pot lua în considerare.

Sibiiu în 5 Ianuarie 1883.

Dela direcțiunea Institutului reg. ung. pentru alienați.

Publicațiune.

„Restaurația" din grădina Nr. 3. în *strada Schevis* se dă în arêndă.

Condițiunile mai de aproape se pot vedea în cancelaria subsemnatului inspectorat în *strada măcelarilor Nr. 32.* unde se primesc și ofertele.

Sibiiu, 3 Ianuarie 1883.

Inspectoratul localităților archidiecesane. [334] 3—3

Nr. 5886. 1882 [335] 3—3

Publicațiune.

Tribunalulu reg. din Elisabetopole aduce la cunoscința publică, că în privința concesiunei comasarei generale a hotarului comunei Hașfaleu se pune termin ḑiua de 20 Februarie 1883 d. a. la 3 oare în satul Hașfaleŭ ta casa judelui comunal, pe caretermin toți proprietarii din comună sûnt avisați cu aceea că părțile care nu se vor presenta se consideră ca și când ar consimți cu comasațiunea, — și că esemplarul cel dintâiu al petițiunei se poate vedè la tribunal. Pertractarea o conduce Nicolae Székely judecător reg. dela tribunal

Din ședința tribunalului reg. din Elisabetopole ddto 11 Decemvre 1882.

Nagy Lajos m. p. pres. Butak m. p. notar.

Nr. 37 ex 1883. [336] 3—3

Publicare de licitațiune.

Pentru liferarea de **1024 metrii cubici de lemne de ars,** recerute de Institutul reg. ung. pentru alienați, și anume pentru timpul de 1883/4 se escrie în înțelesul înaltei ordinațiuni ministeriale un concurs.

Oferte scrise, timbrate cu 50 cr. conținênd 200 fl. v. a. ca vadium și sigilate pentru aceasta liferare sĕ se prede la subsemnata Direcțiune până în **30 Ianuarie a. c. la 12 oare de amĕadi** și în ele trebue sĕ fie descris soiul, lungimea și grosimea lemnelor oferte, asemenea și aceea că pentru cât voesce oferentul a aduce metrul cubic de lemne de fag, și pentru cât cel de stejariu.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec. [205] 17—30

în Budapesta, strada Vațului, Váczi utcza Nr. 17.

Felon sau Odâjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebnica, cădelnițe, pacifical, candele de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectuesc promt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele

LOTERIA ESPOSIȚIUNEI TRIESTINE.

Tragere irevocabil în

18. Februarie 1883.

1. nimeritor principal: **bani gata 50.000 floreni** sau **8.800 galbini.**
2. nimeritori principali: **bani gata 20.000 floreni** sau **3.500 galbini.**
3. nimeritori principali: **bani gata 10.000 floreni** sau **1.750 galbini.**
4. nimeritori principali: Colet și cercei cu brilante, preț 10.000 floreni.

Patru nimeritori: Scule de aur cu brilante și mărgele în preț **de câte 5000 fl.**

Cinci nimeritori: Scule diverse în preț **de câte 3000 fl.**

987 nimeritori în preț **de câte 1000, 500, 300, 200, 100, 50** și **25 floreni.**

1000 nimeritori în preț de fl. 213.550

Una soarte 50 cruceri!

1000 nimeritori în preț de fl. 213.550

Comande pe lângă acluderea a 15 cr. spese de port sûnt a se adresa la [336] 1—4

TRIEST, P. Grande N. 2. **Despărțêmêntul loteriei Espositiunei Triestine** FILIALA VIENA Fleischmarkt N. 2.

[338] 1—3

Numai odată

se ofere o ocasiune așa de favorabilă de a procura un orologiu escelent cu **jumetate** prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat esistența fabricilor. Și fabrica representată de noi, care e cea dintâiu și cea mai însemnată fabrică de orologe, a închis de o cam dată fabrica sa, încredințându-ne pe noi cu vêndarea fabricatelor sale. Aceste așa numitele **oroloage-de-buzunariu-Washington** sûnt cele mai bune de pe lume, sûnt foarte elegant gravurate și înfrumsețate și lucrate după sistemă americană.

Toate oroloagele sûnt repassate (esaminate) pe secundă și garantăm **pentru fie-care 5 ani**

Ca dovadă a garanției sigure și a soliditătii celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sûntem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 **remontoire de buzunariu** fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acurateță estra-ordinară pe secundă; afară de aceaste aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 **ancore esemplare de lucs** din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arĕtător de secunde, sticlă lată de cristal, **mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.**

1000 **oroloage-cilindre** înfrumsețate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, **mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.**

1000 **oroloage ancore de argint** veritabil de 13 loți, **probat de oficiul monetariu c. r.** pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. **Oroloagele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.**

1000 **oroloage remontoire-Washington de buzunariu** din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciare, pe lângă garanție severă repassate pe secundă, cu mechanism de nickel așa încât oroloagele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. **Oroloagele aceste au costat mai nainte fl. 40 și astădi se capĕtă cu prețul fabulos de eftin numai cu fl. 20.** Afară de aceastu lângă fie-care orolagiu se dă grătuit un lanț, medalion și cutie de catifeal

1000 **oroloage pentru doamne de aur** veritabi **cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.**

1000 **oroloage remontoire de aur** veritabil pentru domni sau doamne, mai naiute cu fl. 100 acum fl. 40.

650 **oroloage de părete** cu încuadratură de emailul cel mai fin și cu mehanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 **oroloage desteptătoare** cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca oroloage pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 **pendule** cu lucru foarte fin de sculptură în căsulii înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a opta ḑi, regulate fin pe secundă, foarte frumoase și imposante; de oare-ce un astfeliu de orologiu și în 20 de ani mai are preț îndoit-sĕ nu lipsească astfeliu de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că astfeliu de piesă de cabinet este decor în fie-care locuință. Oroloagele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț escepțional de eftin de fl. 15.75 unul.

Comandând cine-va oroloage pendule are sĕ adauge și o arvună.

Adresa:

Desfacere de oroloage

a

Fabricei de oroloage Fromm.

Viena Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre.

Redactor respunḑĕtor Nicolau Cristea.

www.digibuc.ro

Editura și tiparul tipografiei archidiecesane.